వెనుకింటి యింకాయమ్మ బామ్మగారూ వీళ్ళకు నచ్చినంత మాత్రాన నీ కథలు చాలా

నేనూ రచయిత్రి నయ్యాను

మున్నభారతి

ఆ రోజు ఆదివారం, ఆఫీసు లేదు. తీరికగా పేపరు చూస్తున్నాడు, వరండాలో కూర్చుని శేఖర్. కాఫీ కప్పుతో వచ్చింది లలిత. కప్పు టీపాయ్ మీదుంచి, అతని కెదురుగా మరో కుర్చీలో కూచుంది.

"ఏమండీ ఎన్నిసార్లు చూస్తారండీ ఆ పేపరు." విసుగ్గా అంది లలిత. ఏమండీ! ఏదో చెప్పాలని చెప్పలేక పోతున్నది.

అది గ్రహించిన శేఖర్ "ఏమిటి లలితా! నీ మాటలు వింటూనే వున్నాను."

"నేను రాసిన కథలు, తిరిగి రావటానికి కారణం నాకేమీ తెలవటంలేదు!"

"మరి ఏమిటటండి?" ఆమెను అనుకరిస్తూ అన్నాడు, పేపరు మడిచి ఆమెవైపు తిరిగాడు.

"ఈ రోజుల్లో ప్రముఖ పత్రికల్లో, కథలు అచ్చవ్వాలంటే రికమండేషనన్నా వుండాలట. లేకపోతే లంచం అయినా ఇవ్వాలట."

"అని ఎవరన్నారట" నవ్వుతూ అడిగాడు.

"పక్కింటి జానకి చెప్పిందండీ! వాళ్ళ అన్నయ్య బావమరది కథలు రాస్తాడట. అతనే చెప్పాడట ఆమెకి."

"అసలు ఎప్పుడూ రాని ఆ పక్కింటి జానకి మన ఇంటి కెందుకొచ్చింది?"

"బాగుందండీ! మీరు చెప్పేది. ఇరుగు పొరుగు వాళ్ళం, ఒకళ్ళింటికి ఒకళ్ళం రాకుండా ఎలా వుంటారు. పంచదార బదులు కావాల్సి వచ్చింది."

"పంచదార బదులుకోసం వచ్చి, నీకి ఉచిత సలహా ఇచ్చి వెళ్ళిందా?" అన్నాడు హాస్యంగా శేఖర్.

"మీ కంతా వేళాకోళమే; నేనేది చెప్పినా మీరింతే. నవ్వులాటగా తీసేస్తారు. లేకపోతే పంపించిన పదిరోజులకే, ఎందుకు తిరిగొస్తున్నాయి. అందరూ విన్న వాళ్ళంతా చాలా బాగుందని మెచ్చుకుంటారు. కానీ అవి పత్రికల్లో అచ్చవ్వవు"

"లలితా! విన్నవాళ్ళంతా అంటే, పక్కింటి బ్రహ్మసోముడు బామ్మగారు, ఎదురింటి మూడో తరగతి చదువుతున్న వదినగారూ, అప్పుకోసం మనింటికొచ్చే

లేడీస్ ఫస్ట్

అన్నాళ్లు స్త్రీలకు కావలసిన అన్ని రకముల అధునాతన వస్త్రములు మాత్రమే లభించేవి.

కాని యిప్పుడు పురుషులకు కూడా అటువంటి అవకాశము కల్పించాము.

అందానికి, మన్నికకు పేరుగాంచిన గ్వాలియర్, హార్వే, డి. సి. యం., యల్. టి., రేమాండ్సు మిల్లుల టెరీషాల్, టెరిన్, టెరికాట్ సూటింగ్సు, షర్టింగ్సు లభించును.

స్ట్రెచ్‌లాన్ సూటింగ్సు సరిక్రొత్త రకములు వచ్చియున్నవి.

femina

ఫోన్ నెం. 61655

ఫెమినా

జి. డి. హాస్పిటల్ రోడ్,

గవర్నరుపేట,

విజయవాడ-2.

బాగున్నపనా అర్థం?"

"మీ రెప్పుడూ ఇంతే, అస్సలు నేను రచయిత్రి నవుతానని మీకు భయం. అందుకే ప్రతిరోజూ ఏదో ఒక విధంగా నా ఉత్సాహాన్ని పాడు చేస్తారు. నేను కథలు రాయటం మీ కిష్టంలేదు. మీకు లేని గౌరవం నా కిస్తే మీరు సహించలేరా. మీ మగజాతే అంత!" ఉక్రోషంతో, ఎర్రబడ్డ ముఖంతో విస, విసా లోపలి కెళ్ళిపోయింది. లలిత తనలో తను నవ్వుకున్నాడు శేఖర్.

లలిత ఎప్పుడూ ఇంతే, అతనికి లలితతో తన పెళ్ళి జరగటం గుర్తు వచ్చింది. లలితదీ, తనదీ ఒకే వూరు. లలిత అన్నయ్య శేఖర్ క్లాస్‌మేట్స్. ఆ పరిచయాన్ని పురస్కరించుకుని, శేఖర్ లలితవాళ్ళింటి కొచ్చేవాడు. అలా వారి పరిచయం, వాళ్ళ వయస్సుతో పాటూ అభివృద్ధి అయింది. శేఖర్ మనస్సును పూర్తిగా లలిత ఆక్రమించు కుంది. తన నిర్ణయం ఆమెకి ఎలా చెప్పాలా అని ఆలోచించేవాడు. సమయం కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు.

ఓనాడు లలితావాళ్ళింట్లో. అందరూ వూరెళ్ళారు. లలిత వంటరిగా వుంది. ఆ సమయంలోనే, తన నిర్ణయాన్ని లలితకు తెలియచేయా లనుకున్నారు. లలితావాళ్ళింటికి వచ్చాడు శేఖర్.

లలిత ఒంటరిగా ఇంటిముందున్న పూల మొక్కల మధ్య కూర్చుంది. తనూ ఆమె కెదురుగా కూర్చున్నాడు శేఖర్.

"లలితా, నిన్నొక విషయం అడగా లనుకుంటున్నాను. నీ కిష్టమయితే, సమాధానం చెప్పు. లేకపోతే, ఈ విషయం మీవాళ్ళకు తెలియనివ్వకుండా, నీలోనే వుంచుకోవాలి."

"అబ్బ వుపన్యాసాలంటే నాకు తగని చిరాకు. మీరు అడగాలనుకున్న దేమిటో, అడగండి" అంది విసుగ్గా:

"లలితా నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను. నీ కిష్టమైతే పెళ్ళి చేసుకుంటాను. నన్ను పెళ్ళి చేసుకోవటం నీ కిష్టమేనా?"

"అయ్యోరామా! ఈ విషయం చెప్పటానికా, ఇంత కంగారు పడ్డారు. నేనేం చెపుతానో!" అని భయ పడ్డాను, అంది నవ్వుతూ.

"అలా నవ్వకు లలితా: నీ నిర్ణయం మీదే, నా జీవితం ఆధార పడివుంది. అంత తేలికగా తీసేయకు. నువ్వు కాదంటే నేను బ్రతకలేను. పిచ్చివాణ్ణవుతాను. చెప్పు లలితా! నన్ను పెళ్ళిచేసుకోవటం నీ కిష్టమేనా?"

"ఏమండీ! ఈ ప్రేమలూ, గీమలూ నాకు తెలియవు. మీ కంత తొందరగా వుంటే, మా అన్నయను అడగండి. నా కుందల్లా ఒక్కటే కోరిక."

"ఏమిటీ లలితా; ఆ కోరిక?" ఆదుర్దాగా అడిగాడు శేఖర్.

"నాకు రచయిత్రి కావాలని కోరిక. నేను రాసిన కథలు, అన్ని పత్రికల్లో ప్రచురింపబడాలి. నేను పెళ్ళిచేసుకునే వాళ్ళు, అంటే నాకొచ్చేబోయే భర్త ఆటంకం కాకూడదు. నాకు పూర్తిగా స్వేచ్ఛ వుండాలి అలా నేను రాయటానికి ఒప్పుకుంటేనే, పెళ్ళి చేసుకుంటాను. లేకపోతే పెళ్ళే మానేస్తాను." అంది దృఢ నిశ్చయంతో, ఆమె షరతుకు నవ్వాగలేదు శేఖర్‌కి. అలా ఆగకుండా, నవ్వుతూనే వున్నాడు. అలా పదినిముషాలు నవ్వాపుకో లేక పోయాడు.

"ఎందుకలా నవ్వుతారు?" కోపంగా అంది.

"నీషరతు వింటుంటే, నవ్వాగటం లేదు లలితా; నీ పెళ్ళి షరతుచాలా బావుంది కొత్తగానూవుంది. నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోవాలంటే, నీవు రచయిత్రివి కావటానికి ఒప్పుకోవాలి. నీకు తగిన ప్రోత్సాహం ఇవ్వాలి అంతేనా!"

"అవును అలా అంగీకరిస్తే, నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోవటానికి, నాకు అభ్యంతరంలేదు."

"అయితే, నువ్వు చెప్పిన షరతుకు అంగీకరిస్తున్నాను. సరా! ఇంకేమయినా, షరతులున్నాయా?" చిలిపిగా అడిగాడు.

"సిగ్గుతో తలవంచుకుంది.

*

ఇరు పక్షాల వారి అంగీకారంతో, లలిత, శేఖర్ భార్య అయింది. శేఖర్ ఉద్యోగరీత్యా, నందిగామలో వుంటున్నారు, పెళ్ళయి సంవత్సరం కావస్తున్నది. ఆమెకిచ్చిన మాట ప్రకారం, ఆమెకు తగినంత ప్రోత్సాహం ఇస్తూ, అప్పుడప్పుడూ ఆమె రచనలను, ఫెయిర్ కూడా చేస్తున్నాడు. ఓ ఏడాదినుంచి నెలకు నాలుగు రచనలు పంపుతూనేవుంది. ఎకనాలెడ్జిమెంటు అందిన నాలుగు రోజులకే, లలిత రచనలు, లలితను వెదుక్కుంటూ వస్తున్నాయి. అయినా పట్టువదలని విక్రమార్కునిలా, ఆమెరాస్తూవుంది, శేఖర్ పోస్టు చేస్తూనే వున్నాడు.

లలితకు, తన రచనలు తిరిగి వస్తున్న కొలదీ, పట్టుదల మరింతగా పెరిగిపోతున్నది. మనస్సు నిలుపుకోలేక వాళ్ళకూ, వీళ్ళకూ చదివి వినిపిస్తున్నది. వాళ్ళు ఓపికగా విని, ఏం తెలియకపోయినా, ఏదో ఒక సలహా యిచ్చి, కావాల్సిన బసువు పట్టుకెళుతున్నారు. నెలకు నాలుగు కిలోల పంచదార బయిళ్ళిస్తుంది. తన కథలు బాగున్నాయని మెచ్చుకున్నవాళ్ళ దగ్గర ఆ అప్పు తిరిగి తీసుకోదు. క్లాసులో కొనటాన ఇద్దరికి నెలకు ఇరవయ్యో రూపాయలు పంచదారకే ఖర్చు. శేఖర్ ఏం చేయలేక మౌనంగా వూరుకున్నాడు. ఆలోచిస్తూ ఆ కుర్చీలోనే కూర్చున్నాడు

ఆ టైంలో లలిత కోపం పోయింది. ఆమెకు ఎంత త్వరగా కోపం వస్తుందో అంత త్వరగా పోతుంది. అలా కుర్చీలోనే కూర్చునివున్న భర్తని చూసి అతనికి తన మాటలతో కోపం వచ్చిందేమో అని భయపడి పోయింది. "ఏమండీ! కోపం వచ్చిందా?" అంది చేతులను భర్త భుజాలపై వేస్తూ.

"నీమీద నాకు కోపమా! పిచ్చిలలితా! నీమీద కోపం రావటం అంటే, నామీద నాకే కోపం వచ్చినట్టు, ఆమాత్రం అర్థం చేసుకోలేవూ! పైగా పెద్ద రచయిత్రివి." ప్రేమగా ఆమెను తనవైపుకు తిప్పుకున్నాడు.

అమ్మయ్యా! ఆయనకు కోపం రాలేదు అనుకుంటూ సంతోషంగా అతని వడిలో వాలిపోయింది. ఆర్తిగా అతని హృదయానికి హత్తుకున్నాడు. ఆమె కథలలోనిలోపం ఏమిటో తెలుసుకోవాలనుకున్నాడు.

"లలితా, మా ఫ్రెండ్ రాజారావు పెద్ద రచయిత. ఇన్నాళ్ళు నేనా విషయం మర్చేపోయాను. రేపు అతన్ని మనింటికి తీసుకొస్తాను. తిరిగి వచ్చిన నీ రచనలు అతనికి చూపించు. లోపాలని తెలియ చేస్తాడు. నీ లోపాలు తెలుసుకుని రాయవుగాని."

"నిజంగా తీసుకొస్తారండీ."

"నిజం లలితా! ఇలా వాళ్ళకూ, వీళ్ళకూ చూపించకు. కథలను పరిశీలించేవాళ్ళు, నీకంటే, నా కంటే తెలివయిన వాళ్ళు. వాళ్ళకు నచ్చితే, తప్పకుండా ప్రచురిస్తారు. నీ కథ బావుంటే చాలు. రికమెండేషన్లు అక్కర లేదు. లంచం అక్కర లేదు. తెలిసీ, తెలియని వాళ్ళు చెప్పేదంతా, నిజమని గుడ్డిగా నమ్మకూడదు. రాయగా, రాయగా నీ భాషా, భావాలు మెరుగవుతాయి. కొంత కాలానికి, నువ్వు తప్పకుండా రచయిత్రివి అవుతావు. నువ్వురాసే రచనలలో, భాష, భావం బావుండాలి. తప్పకుండా, నీ రచనలు అచ్చవుతాయి; నువ్వు ఏది రాస్తే అది ప్రచురింపబడాలని రచయిత్రిగా పేరు రావాలనీ అనుకోకూడదు. రాయటం వరకే నీ వంతు. అలా అనుకుంటే నీకేబాధ వుండదు."

"నన్ను క్షమించండి. మీ మనస్సు తెలిసీ, మిమ్మల్ని మాటలతో గాయపరచాను. ఇంకెప్పుడూ ఇలా చేయను." అంది అతన్ని మరింత హత్తుకుపోతూ —

"ఉదయం ఆఫీసు కెళ్ళబోతూన్న శేఖర్‌ను, మళ్ళీ గుర్తుచేసింది లలిత. అతన్ని తీసుకువస్తారు కదూ! మర్చిపోకండేం?"

సాయంత్రం జీడిపప్పు పకోడీలు చేసి వుంచు. అవి వాడికి చాలా ఇష్టం. తప్పకుండా తీసుకొస్తాను. మరి నేను ఆఫీసుకు వెళ్ళనా" అతని మామూలు, ఆమె ముద్దు తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

(మిగతా 38 వ పేజీలో)

నేనూ రచయిత్రి నవ్వాను

(15వ పేజీ తరువాయి)

సాయంత్రం ఆఫీసు పని కాగానే, రాజా రావు పని చేసే, ఆఫీసుకెళ్ళి అతన్ని తీసుకుని వచ్చాడు. ఇద్దరూ [illegible]

"అరేయి రాజా! నువ్వు మాత్రం ఆమె రచనలు బాగాలేవని విమర్శించావంటే, మా ఇద్దరికీ కాఫీ ఇవ్వడు సరికదా! నిన్ను [illegible] కొప్పేసందుకు, కోపంతో నాకు కూడా [illegible] పెట్టదు సాయంత్రం" అన్నాడు నవ్వుతూ శేఖర్.

"పెళ్ళయినా, నీ మాటల ధోరణిమాత్రం మారలేదురా! చాలా తమాషాగా మాట్లాడ తావు. పెద, భార్యను చిదూపడుతున్నట్టుగా వెధవ కబుర్లూ, నువ్వూ" అన్నాడు [illegible] నవ్వుతూ.

"మా ఇంట్లోనే, తమాషా [illegible] బాబూ! ఇంటి పొరుగు అంతా [illegible] మయ్యేది మా ఇంట్లోనే. అందరూ మా లలితలోని బలహీనత తెలుసుకున్నారు. కోటాలో, హాల్లో వింటుంటే రెండు [illegible] వస్తుంది! పంచాదాలు, నాలుగున్ని [illegible] క్లాసులో నెలకు నాలుగు కథలు [illegible] వస్తున్నవి. ఏం చెప్పమంటావు! నా బాధ అర్థంచేసుకోవలసినవాళ్ళు రావటం, ఆమె కథలు వినటం, వాళ్ళకు ఇష్టం లేక పోయినా. వాళ్ళను రావలసిన అవసరం. [illegible] వినటం. దాంతో ఈమెగారు ఒక పెద్ద రచయిత్రి అయినట్టుగా [illegible] వాళ్ళకు వినిపించటానికి. [illegible] రాయటం. దాన్ని నేను [illegible], నా ఉద్యోగంలో, [illegible] వంతు. ఈమెగారి రచనలు [illegible] టానికి. పోను ఖర్చులు [illegible]" అన్నాడు బాధగా.

"ఎందుకురా అంత [illegible] కొకపిచ్చి. చూస్తాంగా [illegible]

"డబ్బు ఖర్చు [illegible] బాబూ నా బాధ. ఆమె [illegible] డబ్బా. నేను కొంచెం [illegible] మాట్లాడటం. దాంతో [illegible] నేను సహించలేక పోతున్నా [illegible] పడుతుంది. అదేనారా.

"ఇక నీకా బాధ [illegible] అవసరం లేకుండా నేను చేస్తాగా! భయపడకు."

"ఏం చేయగలవయినా! [illegible] చేయిరా బాబూ. ఇక నుంచి [illegible], నాకు పోస్టు ఖర్చులూ, [illegible] తప్పుతాయి."

"అతని మాటలకు నవ్వకుండా వుండ లేక పోయాడు రాజారావు. సరే, [illegible] నవ్వాడు.

"నీకు నవ్వులాటగానే వుంటుందిరా! నా బాధ నీకూ అనుభవంలోకి వస్తే తెలుస్తుంది. అన్ని పిచ్చిలలోకి, ఈ పిచ్చి ప్రమాదకరమయిందిగా వుందిరా! ఆవిడ

[illegible]

"అదేమిటి [illegible]"

[illegible] నేను [illegible]. ఆవిడ [illegible]

[illegible]

"ఎలా [illegible] అంటూ [illegible]

[illegible]

స్నేహితులిద్దరూ. కబుర్లు చెప్పుకుంటూ ఇల్లు చేరారు. లలిత బండెడు కాగితాల [illegible] వస్తూ చూస్తుంది. వేటిగవి వేరు చేసున్నది.

"లలితా! ఉదయం చెప్పానే, మా ఫ్రెండ్ రాజారావని. మంచి రచయిత.

"నమస్కారమండి!"

"నమస్కారం."

"లలితా నువ్వెళ్ళి కాఫీ తీసుకురా!" లలిత కాఫీ [illegible]టానికి లోపలికెళ్ళింది. "ఈ కాగితాలు ఏమిటాఅని ఆశ్చర్యపోతున్నావా ఇవన్నీ ఆమె రాసిన కథలు. తిరిగి వచ్చి నవి. పోయి తిరిగి రావలసినవి. అన్నీ [illegible] వున్నాయి. నువ్వు వస్తావని తెలుసు కాబట్టి, ఇందులో ఏ రచన నీకు చూపించాలా అని కంగారుగా నీకు అన్నీ [illegible]గవేస్తూ [illegible] వుంటుంది. నేన [illegible] ఆ కాగితాలు చూడు [illegible] నీకు."

లలిత కాఫీ, టిఫిన్ టీపాయ్ మీదుంచింది.

"లలితా కాఫీ తాగేటప్పుడే, నీ రచనలు చూపించు. మళ్ళీ తలనొప్పివస్తే ఇంట్లో ఇంకా కాఫీ వుందో, లేదో" అన్నాడు [illegible]ంగా శేఖర్.

"[illegible] ప్రతి విషయానికీ, అలా [illegible]. నీకా మాత్రం కూడా [illegible] సిగ్గుపడవలసిందిపోయి, [illegible]?" అన్నాడు లలితను [illegible].

[illegible] ఇంతేనండీ! రోజుకో [illegible]. నన్ను ఎగతాళిచేస్తారు! రాజారావుతో ఫిర్యాదు చేసింది లలిత.

"ఏమి చేతకాదు కాబట్టే, నిన్ను ఎగతాళి చేస్తున్నాడమ్మా! వాటిని నువ్వు పట్టించుకో [illegible]" అన్నాడు రాజారావు.

"[illegible] నువ్వెంత మిత్రద్రోహి వను [illegible]. [illegible] పదేళ్ల స్నేహం. ప్రాణ [illegible], నన్ను వదిలి మీ ఇద్దరూ ఒక [illegible] అన్నాడు హాస్యంగా శేఖర్. సరే నెంబర్ను మీరు ఎక్కువ కాబట్టి, నేను [illegible] మూసుకుంటాను."

కాఫీ, టిఫిన్ పూర్తయింది పత్రిక నుంచి [illegible] "కవిత" రాతప్రతి అందిం [illegible] చదువుతున్నాడు రాజా రావు. [illegible] మారే భావాలను [illegible] లలిత... లలిత కంగారును [illegible] తనలో తను నవ్వు [illegible] శేఖర్.

[illegible] పూర్తయింది. ఆ ప్రాత ప్రతిని [illegible] మీదుంచాడు. "ఎలావుందండీ!" [illegible] ప్రశ్నించింది.

"చాలా బావుందమ్మా! నువ్వు తీసు [illegible] కథకూడా చాలా బావుంది."

"మరయితే ఎందుకు తిరిగి వస్తున్నాయి. ఏ కారణం లేకుండా?

"నేనిక విషయం చెపుతాను. నువ్వు బాధ పడకుండా వుండాలి. కథ బాగున్న దాన్ని మలచేతీరు బాగుండాలి. భావం వున్నా.

వర్షం కురిసిన రాత్రి

(4 వ పేజీ తరువాయి)

గొట్టినందుకు నా మనసెందుకో ఆక్రోశించింది.

కాని.... నేను అశక్తుణ్ణి....బలహీనుణ్ణి.... ధనహీనుణ్ణి .... ఈ యింటిలోని ప్రతి వస్తువు....అణువు....

మా ఆవిడ సొత్తే....

ఆలోచనలతో నాలుక పిడెక్కసాగింది.

నా గుండెలో రెక్కలు పరుగెత్తసాగాయి.

శరీరం స్వాధీనం తప్పిపోసాగింది.

మా శ్రీమతి యింకా వాగుతూనే ఉంది.

మెల్లగా అడుగులో అడుగువేస్తూ మంచందగ్గరికి వెళ్ళి దానిలో కూలబడ్డాను.

ఇంకా వర్షం కురుస్తూనే ఉంది.

ఉరుములు! మెరుపులు!

నా గుండెల్లో మంటలు! మంటలు!

• • •

తెల్లవారింది.

బాలభానుని బంగారు కిరణాలు జగమంతా పరుచుకుంటున్నాయ్.

పనికుర్రవాడు రాములు నా కాఫీ అందిస్తూ....

"బాబుగారూ! మన వీధిచివరిచెట్టుక్రింద ఉండే బిచ్చగత్తె కొడుకు చచ్చిపోయాడండి.... పాపం! రాత్రి వానకు తడిసినట్టున్నాడు .... ఏమిటాలోచిస్తున్నారు బాబుగారూ! కాఫీత్రాగండి! ప్రొద్దున్నే చావు కబురు చల్లగా చెప్పారు,... ఏమిటో! నా నోరు మంచిదికాదండి!...."అన్నాడు.

నాకెందుకో కాఫీ త్రాగాలన్పించలేదు.

"రాములూ! ఆ చెట్టు దగ్గిరికి పోదాం పద." అన్నాను ఏదో ఆలోచిస్తూ.

రాములు నా వంక అయోమయంగా చూశాడు ఏమి అర్థంకానట్టు. రాములు సహాయంతో చెట్టు దగ్గిరికి వెళ్ళాను.

నా నెత్తి మీద పిడుగుపడ్డట్టయింది.

భగవాన్! రాత్రి మా యింటికి వచ్చిన స్త్రీమూర్తి కొడుకు చచ్చిపోయాడు!

నా శ్రీమతి ఆమెను వెళ్ళగొట్టకపోతే, కుర్రవాడు బ్రతికి వుండేవాడేమో!

ఆమె తనకొడుకు శవంపైపడి ఏడుస్తూనే వుంది.

ఆమె కళ్ళలోంచి కన్నీళ్ళు కుండపోతగా వస్తున్నాయ్.

ఆ దృశ్యం చూడలేకపోయాను.

అప్రయత్నంగా నా చేయి జేబులోకి వెళ్ళింది. రెండు రూపాయల నోటు తీసి ....ఆమె కివ్వమని రాములు కిచ్చాను. ఎన్నికల్లోఓడిపోయిన రాజకీయనాయకునిలా తలొంచుకొని బరువైన గుండెలతో మా యింటివేపు అడుగు వేశాను. ★

పొందిక అయిన బాషవుంటాలి. నువ్వు తీసుకున్న కథ ముందు నీ మనస్సులో నిలిచిపోవాలి. అప్పుడు రాయటానికి ప్రయత్నించాలి. మొదలు పెట్టి ఆలోచించు కుంటూ రాయటం ప్రారంభిస్తే, నువ్వు చెప్పదలచుకున్నది ఒకటి, నువ్వురాసేది మరొకటి అవుతోంది. అలారాయటం బాగా రాయగలిగిన వాళ్ళకు మాత్రమే సాధ్యం. అందువల్లనే నీ రచనలు తిరిగి వస్తున్నాయి. సస్పెన్సు వుండాలి. నువ్వు ముందే కథ ముగింపు తెలిసే విధంగా రాస్తున్నావు. ఈ రచన నేను తీసుకెళతాను. దిద్ది నీ పేరుతో పంపుతాను. సరేనా! ఏరా శేఖర్?" అన్నాడు రాజారావు.

"నువ్వలా అంటే, నేను కాదంటానా? కనీసం పోస్టు ఖర్చులన్నా తగ్గుతాయి. ఆ డబ్బుతో, ఆదివారం పిక్చర్ కెళ్ళవచ్చు."

ఆయన మాటలకేంగాని, మీకలా చేయాలని వుంటే, అలా చేయండి. మీరు ఎలా చేసినా, కథ నా పేరుతో అచ్చవ్వాలి."

సెలవు తీసుకు వెళ్ళిపోయాడు రాజారావు.

వెల రోజులు గడిచాయి. ఒకరోజు ఆఫీసు నుంచి వస్తూ. పత్రిక చేత్తో పట్టుకుని హుషారుగా వచ్చాడు శేఖర్. లలితా! నీ కథ అచ్చయింది. నువ్వా రచయిత్రి వయ్యావు. చూడు అచ్చులో నీ పేరు ఎంత అందంగా వుందో, పత్రిక లలిత కందించాడు.

"నిజంగానా అండీ, అబ్బ నా పేరు అచ్చయింది. నేనూ రచయిత్రి నయ్యాను. మీరెప్పుడూ ఎగతాళి చేస్తారుగా, ఇప్పుడేమంటారు? అరె మర్చిపోయాను. వదినగారిక్కీ, బామ్మగారిక్కీ చూపించాలి. పరుగెత్తుకుంటూ పత్రిక తీసుకుని వెళ్ళిపోయింది.

అందులోని కథ పేరు, పాత్రల పేరు. మాత్రమే లలిత రాసినవనీ. మిగతా అంతా రాజారావు రాశాడనీ. ఆమె కోర్కె తీర్చడానికి ఆమె పేరుపెట్టి పంపించాడనీ, ఆ సంతోషంలో తెలుసుకోలేక పోయింది. అచ్చులో తనపేరు చూసుకుని, ఆ సంతోషాన్ని నలుగురికీ పంచాలని వెళ్ళిన లలిత అమాయకత్వాన్ని చూసి ఇప్పటి కయినా ఆమె కోర్కె తీరిందని తృప్తిగా నవ్వుకున్నాడు శేఖర్. ★

వైద్య సలహాలు

—డా॥ జొన్నలగడ్డ వీరాస్వామి.

ప్రశ్న॥ సి. లక్ష్మిరావ్, హౌరా: నాకు 7 సం॥ నుండి దగ్గు, ఆయాసం. మందులు తాత్కాలికంగా పని చేస్తున్నవి. అన్నం అరగదు. కాళ్ళు, చేతులు నొప్పులు.

జ॥ మీ జబ్బును (అస్త్మా) ఉబ్బసం అంటారు. ఇది ఎలర్జీకి సంబంధించింది. మీకు ఎలర్జీ గల ఆహారం వల్ల వస్తే ఆ ఆహారాన్ని మానండి.

ఈ జబ్బుకు సరియైన చికిత్స లేదు. తాత్కాలికంగా తగ్గించవచ్చు.

ఉబ్బసంలో, ఉదరంలో ఉండవలసిన ఆమ్లం ఉండదు. లోపిస్తుంది. వైద్యులతో సంప్రదించి, కొన్ని చుక్కల ఆమ్లాన్ని నీళ్లలో కలిపి కొంత కాలం తీసుకోండి ఆకలి పుడుతుంది.

ఇప్పుడు "కార్టిసోన్స్" ఉబ్బసానికి వాడుతున్నారు. ప్రయత్నించండి.

ప్ర॥ పి. వెంకటేశ్వర్లు, కంచికచర్ల: నాకు 10 సం॥ క్రింద గుండెల్లో ఎడమ వైపున నొప్పి వచ్చింది. ఎడమ చేయి నొప్పి, బలహీనం. పరీక్ష లోపం లేదని చెప్పారు.

జ॥ మీ వయస్సు, 28 సం॥ లే. అప్పుడే గుండె పోటుగురించి ఆలోచించటం సమంజసం కాదు. ఇది 40 సం॥ దాటాక సాధారణంగా వచ్చే జబ్బు.

"పిరికివాడు ఎప్పుడూ చస్తుంటాడు, ధైర్యవంతుడు ఒక్కసారి చస్తాడు. అనేది చాల గొప్ప సూక్తి. దాన్ని గురించి మీరు ఎప్పుడూ ఆలోచిస్తుంటే, అలాగ నొప్పి వస్తూంటుంది.

"మీ అనుమానం, నివారణ కావాలంటే "గుండె జబ్బుల నిపుణులు. గుంటూరు. వైజాగ్ ఆస్పత్రుల్లో ఉన్నారు. వారితో సంప్రదించండి.

[సశేషం]